

תת"ע 1264/12/20 - מדינת ישראל נגד אמנון ארגמן רוטשטיין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1264-12-20 מדינת ישראל נ' ארגמן רוטשטיין

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אמנון ארגמן רוטשטיין

החלטה

בקשת הנאשם להורות על איסור פרסום הדין שהתקיים ביום 14.7.21.

רקע כללי-

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (שפקע מעל לשנתיים) ושימוש ברכב ללא ביטוח בתוקף. בתאריך 14.7.21 הודה הנאשם במיוחס לו ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש נגזר דינו והוטלו עליו העונשים הבאים: קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי והתחייבות, כן קבעתי כי גם לאחר סיום תקופת הפסילה יוותר הנאשם פסול מלנ ג ד אשר יעבור בדיקה במכון הרפואי לבטיחות בדרכים.

הבקשה

הנאשם מבקש לחסות את הדין האמור בשל פרטים רפואיים הפוגעים בצנעת הפרט במידה ויפורסמו ואף עלולים לפגוע ביכולתו העתידית להתפרנס.

המאשימה השאירה הבקשה לשיקול דעת על אף שהיה לטעמה מקום להעלות הבקשה במהלך הדין.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל חלקית בלבד.

סעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה, תשמ"ד-1984, מגדיר את עיקרון העל החוקתי של פומביות הדין: "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק."

בהתאמה, סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984 (להלן: "**החוק**"), שב וקובע כי בית המשפט יידון בפומבי למעט מספר עניינים המנויים בסעיף 68(ב) לחוק בהם רשאי בית המשפט לדון בדלתיים סגורות, אם ראה בכך צורך. בנוסף, סעיף 70 לחוק מאפשר לבית המשפט לאסור פרסום הקשור לדיונים שהתקיימו בבית המשפט בהתקיים נסיבות מסוימות; ולענייננו, סעיף 70(ד) מאפשר לבית המשפט, בין יתר האפשרויות, לאסור פרסום של דיון אם הוא רואה בכך צורך לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של מי מהצדדים או מניעת פגיעה בפרטיות של אדם בשל חשיפת מידע רפואי עליו.

עיקרון פומביות הדיון מהווה מרכיב מרכזי במשטר הדמוקרטי, ואבן יסוד לתקינות ההליך המשפטי ולביטחון אמון הציבור במערכת בתי המשפט, כחלק מן התפיסה, כי צדק לא צריך רק להיעשות כי אם גם להיראות. שקיפות לא תוכל לבוא לידי מימוש, אם דלתותיו של בית המשפט יהיו סגורות בפניו של הציבור הרחב (ראה **ע"פ 353/88 גניה וילנר נ' מדינת ישראל** פ"ד מה(2) 444 בעמ' 450-451).

הלכה פסוקה היא כי הפגיעה בפרטיות נסוגה מפני עיקרון פומביות הדיון ורק אם בית המשפט יגיע למסקנה כי המדובר בפגיעה חמורה במבקש שהנזק ממנה עולה על העניין הציבורי שבפרסום יורה על איסור הפרסום (ר' **ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' רינה מרום** פ"ד מט(1) 318, בעמ' 342; **ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות נ' עו"ד פלוני ואח'**; **ע"פ 2137/14 הוצאת עיתון הארץ נ' מדינת ישראל** ועוד).

יחד עם זאת, עיקרון פומביות הדיון אינו עומד לבדו ועל בית המשפט לאזן בינו ובין הפגיעה בפרטיות בשל חשיפת מידע רפואי (ראו **בש"פ 9999/17 זורנו נ' מדינת ישראל** (27.12.17); **רע"פ 482/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית** (23.4.13)).

ולגופו של עניין; בענייננו יש לזכור כי הדיון נערך בדלתיים פתוחות, בנוכחות אחרים באולם (מתדיינים אחרים ובאי כוחם).

כן יש לקחת בחשבון כי מצבו הרפואי של הנאשם אמנם קיבל משקל במסגרת גזר הדין, אך אוזכר רק באופן כללי ותוך הפניה למסמכים שהציג.

מצבו הרפואי של הנאשם פורט (גם כן בכותרות בלבד), במסגרת דבריו בלבד לפרוטוקול, אשר ממילא אינו מתפרסם בעצמו מאגרים המשפטיים (אם בכלל מפורסם חלק מההליך).

לאחר שבחנתי את העקרונות הכלליים אל מול נסיבותיו של התיק שבפניי, הגעתי למסקנה כי ההתייחסות הכללית במסגרת גזר הדין למצבו הרפואי של הנאשם (מבלי לפרט כלל), אינה מצדיקה את פרסום גזר הדין.

יחד עם זאת, אני אוסר על פרסום כל פרט שעניינו במצבו הרפואי של הנאשם לרבות ובעיקר במסגרת טיעוניו שלו לעונש וטיעוני בא-כוחו. באמור יש כדי לאזן לטעמי בין עיקרון פומביות הדיון לפרטיותו של הנאשם.

להודיע לצדדים.

למען הסר ספק, החלטה זו ותוכנה אינה אסורה בפרסום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ב, 18 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.